Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXV. — Wydana i rozesłana dnia 3. lipca 1902.

Treść: M 130. Traktat, zawarty między Austro-Węgrami i Prusami w przedmiocie przesunięcia granicy państwe wzdłuż rzeki Przemszy, na przestrzeni od Słupny aż do ujścia Przemszy do Wisły.

130.

Traktat z dnia 19. stycznia 1898,

zawarty między Austro-Węgrami i Prusami w przedmiocie przesunięcia granicy państwa wzdłuż rzeki Przemszy, na przestrzeni od Słupny aż do ujścia Przemszy do Wisły.

(Zawarty w Wiedniu dnia 19. stycznia 1898; przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany w Wiedniu dnia 23. lutego 1902; ratyfikacye wymieniono w Wiedniu dnia 2. czerwca 1902.)

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austryacki,

Król Apostolski Węgierski; Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Slawoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki; Wielki Książę Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Śląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. wiadomo czynimy i uznajemy:

Ponieważ między Naszymi pełnomocnikami a pełnomocnikami Najjaśniejszego Cesarza niemieckiego, Króla pruskiego, zawarta i podpisana została na dniu 19. stycznia 1898 w Wiedniu ugoda w przedmiocie przesunięcia granicy państwa między Austryą a Prusami na środek uregulowanej Przemszy, która to ugoda do słownie opiewa jak następuje:

(Polnisch.)

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd., i Apostolski Król węgierski, z jednej,

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski, w imieniu Państwa niemieckiego, z drugiej strony,

postanowili ze względu na to, że rzeka Przemsza, która stosownie do umowy o granicę z dnia 6. grudnia 1742 rozgraniczała dotychczas oba państwa, została na przestrzeni od Słupny aż do ujścia do Wisły na koszt wspólny obu państw poddana na nowo pomiarowi i regulacyi, mieć staranie o to, żeby wspólna linia graniczna między oboma państwami została stosownie do zmiany stosunków miejscowych, spowodowanej przytoczonemi powyżej przyczynami wytyczona według innych zasad, i w tym celu nakazali rozpocząć rokowania i mianowali Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd., i Król Apostolski węgierski:

pana Agenora hrabiego Gołuchowskiego z Gołuchowa, kawalera orderu Złotego Runa, wielkiej wstęgi orderu św. Stefana, orderu Żelaznej Korony I. klasy, komtura orderu Franciszka Józefa z gwiazdą, Swego tajnego radcę i szambelana, Ministra cesarskiego i królewskiego Domu i spraw zewnętrznych,

a

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski:

Swego nadzwyczajnego i upełnomocnionego ambasadora przy dworze Najjaśniejszego Cesarza austryackiego, Króla czeskiego itd., i Króla Apostolskiego węgierskiego, pana Dra praw Filipa hrabiego Eulenburga, barona von i zu Hertefeld, kawalera orderu Korony I. klasy, orderu Czerwonego Orła II. klasy z gwiazdą, komtura orderu Królewskiego Domu Hohenzollernów, kawalera Żelaznego Krzyża II. klasy.

którzy, okazawszy sobie nawzajem pełnomocnictwa i przekonawszy się, że takowe są w dobrym i należytym stanie, zawarli ze zastrzeżeniem obustronnej ratyfikacyi następujący traktat:

Artykuł 1.

Środek uregulowanej rzeki Przemszy stanowić ma na przyszłość na przestrzeni od Słupny aż do ujścia Przemszy do Wisły granicę między Austryą i Prusami.

Artykuł 2.

Zmiana dotychczasowej granicy zwierzchności obu państw nie pociąga za sobą żadnej zmiany w stosunkach prywatno-prawnych, zachodzących co do gruntów z terytoryum jednego państwa wyłączonych, a do terytoryum drugiego państwa przydzielonych.

Wyjątek z tego prawidła stanowią grunta skarbowe lub fiskalne, a to o tyle, że grunta leżące obecnie na prawym brzegu rzeki, które należały dotychczas do Skarbu austryackiego, przechodzą na własność Skarbu pruskiego, natomiast grunta na lewym brzegu leżące, które dotychczas należały do Skarbu pruskiego, przechodzą na własność Skarbu austryackiego.

Artykuł 3.

W celu wyrównania różnicy, wynikłej stąd, że ze strony Prus poniesione zostały większe ubytki i koszta, aniżeli ze strony Austryi, a to wskutek odstąpienia w myśl art. 2 na rzecz Skarbu austryackiego większych obszarów posiadłości fiskalnych i wskutek założenia nowego koryta dla Przemszy, tudzież w celu przyczynienia się do poniesionych przez Prusy kosztów pomiaru i sporządzenia map, Rząd cesarstwa austryackiego zapłaci Rządowi królestwa pruskiego w trzy miesiące po ratyfikowaniu niniejszego traktatu sumę tysiąca siedmiuset dwudziestu czterech marek i 49 fenigów.

Artykuł 4.

Traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej od dnia, w którym zostanie ratyfikowany.

W dowód czego pełnomocnicy obu stron traktat niniejszy podpisali i opatrzyli go swemi pieczeciami.

Spisanie traktatu niniejszego nastąpiło w dwóch egzemplarzach, dnia 19tego stycznia w roku Pańskim tysiącznym ośmsetnym dziewięćdziesiątym ósmym.

Gołuchowski r. w. P. hr. Eulenburg r. w. (L. S.)

w ustępie wstępnym którego jednak po słowach "umowy o granicę z dnia" zamiast "6. grudnia 1742" czytać należy: "28. sierpnia 1818";

przeto po roztrząśnięciu postanowień tego traktatu, przyjęliśmy go i potwierdzili i ręczymy Naszem słowem cesarskiem i królewskiem za Siebie i za Swych następców, że postanowień tych w całej ich osnowie ściśle przestrzegać i o ich przestrzeganie pieczę mieć będziemy.

W dowód czego traktat niniejszy podpisaliśmy własnoręcznie i kazaliśmy go opatrzyć Naszą pieczęcią.

Działo się w Wiedniu, dnia 23. lutego roku Pańskiego tysiącznego dziewięć-setnego drugiego, Naszego panowania pięcdziesiątego czwartego.

Franciszek Józef r. w.

Agenor hr. Gołuchowski r. w.

Na własny rozkaz Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości:

Franciszek baron Riedl von Riedenau r. w. c. i k. naczelnik sekcyi.

Traktat powyższy ogłasza się niniejszem po przyjęciu go przez obie Izby Rady państwa. Wiedeń, dnia 22. czerwca 1902.

Koerber r. w.

Böhm r. w.